

POWIEWAĆ (10) *vb impf*

o oraz a jasne, e pochylone.

[*inf* powiewać.] ◇ *praes* 3 sg powiewa (1). ◇ [3 *pl* powiewają.] ◇ *praet* 3 sg *m* powiewał (8). ◇ *imp* 3 sg niechże powiewą (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

1. O wietrze: wiać, zwykle lekko; *flare PolAnt, Vulg; adspirare, incursare, inspirare, spirare Cn* (9) : Niechże łagodny Zephyrus powiewa/ A liść od słońca niechay nie omdlewa. *KlonŻal D2v.*

powiewać nad czym (1): Apotym ducha z wiatru czynią [*filozofowie*]/ który nád wodami powiewał. *CzechEp* 277.

W połączeniu z określeniem kierunku (1): Trzeci dzień po Nowem lecie wiatr od zachodu Słońca powiewał z przechodzącymi chmurami *LudWieś B2v*; [Ale które [*wody*] ku południu ábo ku zachodowi [*płyną*]/ nie są tak zdrowe zwłaścżą gdy wiatry z strony południá powiewią. *Cresc 1571 652, 9*].

Fraza: »wiatr (*a. wietrzyk*) powiewa« [*szuk zmienny*] (5): potym do frzod odwieczerza wietrzyk powiewał *LudWieś Bv, B2v; CzechEp* 277; Tu zachodny wiatr powiewa *KochFr* 26; á po iednym dniu gdy powiewał wiatr południowy [*flante austro*]/ wtorego dnia przyplłynęliśmy do Puteolow *WujNT Act* 28/13; [Bo skoro [*Mosze*] nápiął/ że Bog stworzył niebioła y ziemię/ wnet zaráz/ pomina y odchłań ábo głębokość/ y wiatr y wodę. Przeto co Munfter pyta/ iako miał wiatr powiewać/ gdy iefzcze wiatru nie było *BudArt Z2; Cresc 1571 9, 652*].

Przen (3) : [A Duch Boży vnařzał się. [*Gen 1/2*]] [...] to iefť ruřzał się/ ábo powiewał *WujBib* 2a.] *powiewać po czym* (3): á duch Boży powiewał (*marg*) ábo wiatr Boży ruřzał się. (–) po obliczu wod. *BudBib Gen 1/2, I 361c marg; Nieświeřká [Biblia] zaś v2. [ma:]* á ziemiá była gruba y prozna/ y ciemność była po obliczu odchłáni/ á Duch Boży powiewał po obliczu wod. *CzechRozm* 128; [*BudArt Y6v*].

[*Fraza*: »wiatr [*nad czym*] powiewa«: A wiatr ábo duch/ lubo wzduch Boży nad obliczem wod náśiedział/ ábo řnował/ ábo powiewał. *BudArt Zv.*]

2. *Chwiać wiejác; inspirare, permulcere flatu, retro dare, sinuare flamine, ventilare Cn [kogo]* (1) : Ták řtrapiony był [św. Antoniusz] pořtami y modlitwami/ y łzami wyřufzony: iřz się idąc potaczał/ á wiatr go powiewał. *SkarŻyw* 543.

Synonimy: 1. *dąć*; 2. *chwiać, kolebać, kołysać*.

Formacje współrdzenne cf WIAĆ.

Cf [POWIEWAJĄCY], POWIEWANIE